

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0199 van 22 mei 2012
in de zaak 2010/0437/A/2/0443

In zake: de **gemeente WESTERLO**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter Jan VERVOORT en Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen van 7 april 2010 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van twee windturbines.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het tussenarrest van 1 maart 2011 met nummer A/2011/0018 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen. De verzoekende partij werd uitgenodigd om haar beslissing om in rechte te treden voor te leggen en om, met een aanvullende nota, meer duidelijkheid te verschaffen over haar belang en de hoedanigheid waarin zij optreedt. De verwerende en de tussenkomende partij kregen eveneens een repliektermijn.

2.

De Raad stelt vast dat er een aanvullende nota werd neergelegd namens het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo. Een voor eensluidend verklaard afschrift van het collegebesluit van 26 april 2010 werd bij deze nota gevoegd. Deze nota werd binnen de termijn zoals bepaald in het tussenarrest neergelegd. Ook de verwerende en de tussenkomende partij hebben tijdig een aanvullende nota ingediend.

3.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 juni 2011, waar de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Hilde Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Jan VERVOORT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Astrid GELIJKENS die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

4.

Op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat deze zich inzake haar belang steunt op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, gezien haar stedenbouwkundig beleid door het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning in het gedrang wordt gebracht en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo een advies in deze zaak heeft uitgebracht.

De kamervoorzitter stelt de behandeling van de vordering tot vernietiging in voortzetting naar de openbare terechtzitting van 19 juli 2011 en verleent aan de verwerende en de tussenkomende partij een bijkomende repliektermijn om op dit laatste standpunt van de verzoekende partij te reageren.

5.

Op de openbare terechtzitting van 19 juli 2011 is de verzoekende partij schriftelijk verschenen.

Advocaat Lieve JOOSEN die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 16 juli 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 14 september 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 10 juli 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van zes windturbines”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgesteld gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen langs de [REDACTED]. De turbines zouden geplaatst worden in de directe omgeving van het industrieterrein aan het op- en afrittencomplex te [REDACTED]. Twee turbines zouden parallel aan de snelweg worden opgericht en volgens de verwerende partij ruimtelijk een geheel (cluster) vormen met de twee windturbines van de nv [REDACTED], die ook het voorwerp uitmaken van een beroep tot vernietiging ingediend door de gemeente Westerlo bij de Raad, gekend onder het rolnummer 2010/0436/A/2/0413. De andere turbines zouden loodrecht op deze cluster worden ingeplant.

De milieuvergunning, in graad van administratief beroep op 6 april 2011 verleend door de Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur voor de windturbines 1 en 3, wordt door de verzoekende partij aangevochten bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. De zaak is daar nog hangende.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 augustus 2009 tot en met 18 september 2009, worden tweeëndertig bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, cel Archeologie brengt op 11 augustus 2009 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling van Antwerpen brengt geen advies uit. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar acht het advies stilzwijgend gunstig.

De FOD Mobiliteit en Verkeer - Luchtvaart brengt op 2 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep van het Vlaams Energieagentschap brengt op 19 oktober 2009 een gunstig advies uit voor drie turbines en een ongunstig advies voor de overige drie turbines.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo brengt op 28 september 2009 een ongunstig advies uit.

Op 7 april 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de windturbines 1 en 3 en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

De gecoördineerde omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 biedt een afwegingskader voor de plaatsing van nieuwe grootschalige windturbines of windturbineparken.

Het ruimtelijk principe van gedeconcentreerde bundeling uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (zie hoofdstuk 2.1) wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verijnd in het principe van plaatsdeling (site sharing).

...

Het windplan Vlaanderen is opgesteld in functie van de omzendbrief van 17/07/2000 en is een weergave van de mogelijke geschikte locaties op het Vlaamse grondgebied voor de inplanting van windturbines. Volgens het windplan gaat het op deze site om een zone klasse 1: een gebied dat zeker in aanmerking komt voor de toepassing van windenergie, met hoogste prioriteit.

De inplanting van windturbines of een windturbinepark in het buitengebied dient bijkomend in principe te worden vermeden in:

- gebieden zonder of met een beperkte verstoring van het ruimtelijk functioneren van landbouw, natuur of bos door andere functies (wonen, verkeersinfrastructuur, recreatie, ...);

...

De verstoring van het functioneren van de landbouw is een inhoudelijke-landbouwkundig aspect wat buiten de appreciatiemogelijkheden van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar gelegen is. Het advies van de administratie landbouw is richtinggevend voor de beoordeling van dit inhoudelijke-landbouwkundige aspect. De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling heeft binnen de daartoe voorziene decretaal voorziene termijn geen advies uitgebracht. Het advies wordt daarom als stilzwijgend gunstig geacht. Hieruit dient geconcludeerd te worden dat de inplanting van de windturbines het ruimtelijk functioneren van de landbouw niet verstoort.

Ten aanzien van de mogelijke verstoring van het ruimtelijk functioneren van natuur en bos stelt de omzendbrief 'afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines' stelt:

...

Uit de lokalisatie nota blijkt dat de aanvraag zich niet bevindt in een broedgebied, pleister- en rustgebied of langs belangrijke trekroutes van beschermde, bedreigde, kwetsbare of zeldzame soorten. ... Het dichtsbijzijnde natuurgebied is gelegen op voldoende afstand van de aanvraag. ... In het advies de interdepartementale windwerkgroep werd het aspect 'natuur' eveneens behandeld. Het advies stelt dat de aanvraag geen bijkomende significante negatieve invloed te verwachten valt op natuur en avifauna. Hieruit kunnen we concluderen dat de inplanting van de windturbines het ruimtelijk functioneren van natuur en bos niet verstoort.

...

De dominante aanwezigheid van het aanpalende industriegebied en de iets verder gelegen snelweg zorgt in belangrijke mate voor de aanwezigheid van het

omgevingsgeluid. De Vlaamse omzendbrief RO 2006/03 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbine" zegt: ... Met betrekking tot de geluidemissiegrenswaarden dien ik te verwijzen naar de voorwaarden van de aan deze stedenbouwkundig vergunning gekoppelde, milieuvergunning. Bijkomend blijkt uit het aanvraagdossier dat de dichtstbijzijnde woning of woongebied zich op meer dan 250m van de windturbines bevindt.

Zoals reeds vermeld dient de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen te worden gegarandeerd. De absolute voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van een clustering van windturbines. ... In deze specifieke situatie kan een inplanting van de twee nieuwe windturbines niet los gezien worden van de aanvraag van Storm op dezelfde locatie. ... Beide aanvragen samen bieden voldoende ruimtelijke garanties om tot een voldoende ruimtelijke clustering te komen.

In het kader van deze bouwaanvraag werd het advies van de interdepartementale Windwerkgroep ingewonnen. In haar advies toetste de windwerkgroep de aanvraag eveneens aan de randvoorwaarden die gesteld worden in het afwegingskader uit bovenstaande omzendbrief. Het advies is eveneens gunstig voor de turbines parallel aan de snelweg en ongunstig voor de turbines loodrecht op de lijninfrastructuur.

Artikel 4.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geeft de volgende mogelijkheid tot afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften:

Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een [gewestplan], afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008. Het eerste lid laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het [gewestplan] die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied.

De bestemming "agrarisch gebied" van het bovenvermelde geldende gewestplan concordeert volgens het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van de concordantie van bijzondere bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg naar de categorieën of subcategorieën van gebiedsaanduiding van 29/05/2009 met de categorie van gebiedsaanduiding "landbouw" van de typevoorschriften voor gewestelijke RUP's.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de RUP's met typevoorschriften voor gewestelijke RUP's vermeldt de categorie van gebiedsaanduiding "landbouw": Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten: (...) het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbatings(mogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.

Gelet op bovenstaande ruimtelijke afweging en na consultatie van de uitgebreide lokalisatienota die werd bijgevoegd kan ik stellen dat de plaatsing van de turbines de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengt, en dat de aanvraag de landschappelijke kwaliteiten niet verstoort, gelet op de voldoende clustering van de nieuwe turbines met de parallel lopende aanvraag van Storm. Daarom acht ik het voor deze aanvraag opportuun om af te wijken van de bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan zoals hierboven omschreven, voor wat betreft turbine 1 en 3.

ALGEMENE CONCLUSIE

De realisatie van turbines 1 en 3, in combinatie met de lopende aanvraag voor twee turbines er tussenin, brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

BIJGEVOLG WORDT OP 07 APR. 2010 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, **voor turbine 1 en 3**, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- **Turbines 2, 4, 5 en 6 mogen niet uitgevoerd worden en worden uit deze vergunning gesloten.**
- Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid zoals gesteld in de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006.
- Er dienen de nodige maatregelen getroffen te worden, zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen, om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden inzake slagschaduw uit de omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" van 2006 wordt voldaan.
- De voorwaarden uit het advies van de interdepartementale windwerkgroep van 19/10/2009 dienen strikt te worden nageleefd.
- Na de behandeling van de exploitatie dienen alle constructies verwijderd te worden en het terrein in oorspronkelijke staat hersteld te worden.
- Gelet op de noodzaak tot clustering van de twee turbines met twee (nog niet gerealiseerde) turbines van Storm dient de oprichting van deze vier turbines gelijktijdig te gebeuren.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Met het tussenarrest van 1 maart 2011 met nummer A/2011/0018 heeft de Raad reeds geoordeeld dat de vordering van de verzoekende partij tijdig werd ingesteld.

De Raad bevestigt dit standpunt.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en hoedanigheid van de verzoekende partij

Met het tussenarrest van 1 maart 2011 met nummer A/2011/0018 heeft de Raad vastgesteld dat enkel de gemeente Westerlo als verzoekende partij is opgetreden.

De Raad heeft de verzoekende partij verzocht om met een aanvullende nota meer duidelijkheid te verschaffen omtrent haar hoedanigheid en het belang dat zij met de ingestelde vordering nastreeft. Zij werd tevens verzocht om haar beslissing om in rechte te treden, voor te leggen.

De Raad oordeelde in het tussenarrest van 1 maart 2011 als volgt:

“ ...

De Raad stelt vast dat enkel de gemeente Westerlo als verzoekende partij is verschenen.

In deze hoedanigheid kan de verzoekende partij niet als “de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°” beschouwd worden, aangezien het college van burgemeester en schepenen het advies heeft verleend en niet de gemeente.

Voormelde vaststelling staat er niet aan in de weg dat ook de gemeente, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, naar het oordeel van de Raad met goed gevolg een beroep kan indienen bij de Raad. In voorkomend geval dient de gemeente zich te beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO en is derhalve vereist dat de gemeente aangeeft welke hinder of nadelen zij rechtstreeks of onrechtstreeks meent te ondervinden van de vergunningsbeslissing. De belangen van de gemeente enerzijds en het college van burgemeester en schepenen anderzijds vallen immers niet noodzakelijk samen.

De Raad merkt echter op dat de verzoekende partij overeenkomstig artikel 193 van het gemeentedecreet haar collegebeslissing om in rechte op te treden niet bij haar verzoekschrift heeft gevoegd. Mits voorlegging van haar collegebeslissing wordt aan de verzoekende partij de mogelijkheid geboden om meer duidelijkheid te verschaffen over haar belang en de hoedanigheid waarin zij optreedt.

De Raad vraagt derhalve aan de verzoekende partij om haar collegebeslissing waarbij beslist werd om in rechte op te treden voor te leggen.

...”

Standpunt van de partijen

Er wordt een aanvullende nota ingediend waarin de verzoekende partij zich voorstelt als ‘het college van burgemeester en schepenen’.

De verzoekende partij verwijst naar het door het college op 28 september 2009 verleende ongunstig advies over de betreffende vergunningsaanvraag en dit op grond van artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO.

Er wordt ter staving ook naar punt ‘1.1.1 belang’ van het door de verzoekende partij ingediende verzoekschrift verwezen waaruit zou blijken dat het beroep werd ingesteld als een eigen vordering van het college van burgemeester en schepenen. Dit zou ook blijken uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 26 april 2010 waarin door het college werd

beslist om een beroep bij de Raad in te stellen. Het college van burgemeester en schepenen kan dus als belanghebbende op basis van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO optreden, gelet op haar advisering van de aanvraag krachtens het artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO.

De verwerende partij is in haar aanvullende nota evenwel van oordeel dat de verzoekende partij in haar aanvullende nota niets anders doet dan bevestigen dat zij zich op artikel 4.8.16, eerste lid, §1, 6° VCRO beroepen heeft. Ze stelt dat hierbij uit het oog wordt verloren dat deze discussie voorbijgestreefd is, aangezien deze werd beslecht door het tussenarrest van de Raad. Bovendien legt de verzoekende partij geen beslissing voor die haar zou hebben toegestaan op andere gronden dan artikel 4.8.16, eerste lid, §1, 6° VCRO beroep in te stellen en toe te lichten waaruit die grond bestaat.

De tussenkomende partij roept in haar aanvullende nota in dat het tussenarrest duidelijk stelt dat de gemeente Westerlo, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, de enige partij is die ter zitting is verschenen en het college van burgemeester en schepenen bijgevolg geen partij is in deze zaak. In de mate dat de aanvullende nota dient te worden beschouwd als een inleidend beroep van het college van burgemeester en schepenen, is het onontvankelijk *ratione temporis*. De tussenkomende partij merkt op dat zij geen kennis kreeg van de collegebeslissing van 26 april 2010. Uit de uiteenzetting van het college van burgemeester en schepenen leidt zij af dat het collegebesluit van 26 april 2010 enkel betrekking heeft op het zelfstandige vorderingsrecht van het college zelf, maar niet op het vorderingsrecht van de gemeente.

Beoordeling door de Raad

1.

In het inleidend verzoekschrift verscheen de verzoekende partij als: ‘*de gemeente Westerlo, Boerenkrijglaan 61, 2260 Westerlo, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen*’. Het verzoekschrift werd als dusdanig ook ondertekend.

In de beslissing om in rechte te treden van 26 april 2010 wordt niet verwezen naar artikel 193 van het gemeentedecreet. In dit collegebesluit wordt verwezen naar het door het college van burgemeester en schepenen verleende ongunstig verleende advies van 28 september 2009 over de betreffende vergunningsaanvraag. In artikel 2 van het collegebesluit beslist het college om beroep in te stellen bij de Raad.

2.

Uit de beslissing om in rechte te treden kan enkel worden afgeleid dat het college van burgemeester en schepenen de bedoeling had haar zelfstandig vorderingsrecht, gebaseerd op artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet, uit te oefenen,. Dit vorderingsrecht verkrijgt het college trouwens rechtstreeks uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO aangezien zij in de bijzondere procedure een adviesverlenende instantie was.

3.

De Raad is van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift kan worden aangemerkt als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van een beroep. Dit geldt eveneens voor het belang en de rechtsgrond waarop een verzoekende partij zich steunt en de hoedanigheid waarin een verzoekende partij zich aandient.

Er kan niet aanvaard worden dat een partij tijdens de procedure, desgevallend na een tussenarrest, zich in een andere hoedanigheid aandient.

De aanvullende nota van het college van burgemeester en schepenen dient dan ook uit de debatten te worden geweerd.

4.

De Raad kan enkel vaststellen dat het college van burgemeester en schepenen, op grond van haar op 28 september 2009 verleende ongunstig advies, beschikte over een zelfstandig, eigen vorderingsrecht. De Raad stelt tevens vast dat het college op 26 april 2010 beslist heeft dit zelfstandig vorderingsrecht bij de Raad uit te oefenen. Anderzijds heeft de Raad ook vastgesteld dat dit college voor de Raad niet is verschenen, doch wel de gemeente Westerlo.

5.

De gemeente Westerlo is op de inleidende zitting van 22 februari 2011 verschenen bij monde van haar vertegenwoordiger, de heer [REDACTED]. Een uitdrukkelijke volmacht om de gemeente te vertegenwoordigen werd bij het dossier gevoegd. Er kan dus geen discussie bestaan dat, ook bij de behandeling van de zaak, de gemeente als procespartij verscheen, en niet het college van burgemeester en schepenen.

Op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 heeft de raadsman van de verzoekende partij verklaard dat de gemeente haar belang steunt op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, gezien haar stedenbouwkundig beleid door het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning in het gedrang wordt gebracht.

Deze verklaring is naar het oordeel van de Raad onvoldoende om hieruit enige concrete rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen af te leiden. Bovendien dient vastgesteld te worden dat deze beweerde hinder of nadelen in het inleidend verzoekschrift in het geheel niet staat omschreven.

De enige rechtsgrond waarnaar de gemeente in haar inleidend verzoekschrift verwijst is het ongunstig advies van 28 september 2009 zoals verleend door haar college van burgemeester en schepenen. Zoals reeds gesteld in het tussenarrest van 1 maart 2011 gaat dit advies echter niet uit van de gemeente, maar van het college van burgemeester en schepenen, zodat de gemeente, ter aanduiding van haar belang, niet met goed gevolg naar dit advies kan verwijzen.

6.

Het feit dat er in het verleden geen onderscheid werd gemaakt wanneer de gemeente als verzoekende partij optrad als vertegenwoordiger van het college van burgemeester en schepenen, doet niet ter zake.

De VCRO duidt in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO de verschillende belanghebbenden aan die bij de Raad beroep kunnen instellen.

De gemeente kan daarbij niet worden beschouwd als een bij het dossier betrokken adviserende instantie, aangewezen krachtens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed wint immers als vergunningverlenend bestuursorgaan in de bijzondere procedure op basis van artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO het voorafgaand advies in van het college van burgemeester en schepenen. Het verstrekken van een advies over de aanvraag in de bijzondere procedure is dus, volgens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO, een exclusieve bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen.

Dit, gekoppeld aan het gegeven dat artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO het college van burgemeester en schepenen als een bij het dossier betrokken adviserende instantie aanwijst als van rechtswege belanghebbende, impliceert dan ook dat het college van burgemeester en schepenen als dusdanig, en niet de gemeente, van rechtswege bevoegd is om in rechte op te

treden en wel uit hoofde van zichzelf. De verzoekende partij kan zich als gemeente dus niet met goed gevolg beroepen als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO.

7.

De verzoekende partij, de gemeente Westerlo, heeft met haar inleidende verzoekschrift, de grenzen van het voorliggende beroep getrokken en zich verkeerdelijk gesteund op het door haar college verstrekt negatief advies omtrent de vergunningsaanvraag. De verzoekende partij kan tijdens de procedure niet van hoedanigheid veranderen.

De verzoekende partij toont niet aan over het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO te beschikken waardoor de vordering als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

VI. VERZOEK TOT HEROPENING VAN DE DEBATTEN

Met een aangetekende brief van 6 maart 2012 vraagt de verzoekende partij de heropening van de debatten omdat inmiddels in de voor de Raad van State nog hangende zaak inzake de milieuvergunning het auditorsverslag werd neergelegd. De verzoekende partij legt dit verslag ook neer.

Gelet op het onontvankelijk verklaren van het beroep is er geen reden om de debatten te heropenen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.

2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS